

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2C/23/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913201624
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Ladislav Burda
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:7913201624.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudcom Mgr. Ing. Ladislavom Burdom, v právnej veci žalobcu: Q. N., Q. XX/X, N., F.: XXXXXXXX, zastúpená advokátom: Z. O. N., H. U., J. 7, P. O. G. XX, F.: XXXXXXXX proti žalovanej: M. podporovaného zamestnania N., n.o., v likvidácii, M. 2, N., F.: XXXXXXXX, o zaplatenie 18.852,52 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5.750,-- Eur od 01.11.2012 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5.750,-- Eur od 01.12.2012 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7.352,52 Eur od 01.01.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.2.2012 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 20.567,28 Eur s príslušenstvom a trovami konania. Žalobu odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom administratívnej budovy č. s. 38 na parc. č. 829 v k. ú. Somotor, zapísanej na LV č. 539 v celosti pod B1. Žalobca dňa 30.11.2007 uzavrel so žalovaným zmluvu o nájme nebytových priestorov, na základe ktorej prenajal žalovanému v predmetnej administratívnej budove nebytové priestory, kancelárske priestory, toalety a hygienické centrum a na I. poschodí miestnosti č. 1 až 6, kuchynku, toalety a sprchu pri kuchynke. Nájomná zmluva bola uzavretá na dobu určitú od 1.12.2008 do 30.11.2022 a bolo dohodnuté mesačné nájomné vo výške 663,88 Eur. Žalovaný si zmluvne prevzatú povinnosť zaplatiť dohodnuté nájomné neplnil a takto nezaplatil dohodnuté nájomné a úhrady za služby spojené s užívaním nebytových priestorov za obdobie od októbra 2008 do 30.11.2010 vo výške 17.247,88 Eur, ďalej nezaplatil sumu 663,88 Eur za mesiace marec 2011, apríl 2011, jún 2011, september 2011 a október 2011, čo spolu za uvedené obdobie predstavuje sumu 3.319,40 Eur. Takto na základe uvedených skutočností si žalobca uplatňuje zaplatenie sumy 20.567,28 Eur s príslušenstvom.

2. Dňa 12.3.2012 konajúci súd vydal vo veci platobný rozkaz pod č. k. 2Ro/43/2012- 22, ktorým žalovaného zaviazal na úhradu dlžnej sumy s príslušenstvom a proti ktorému podal žalovaný odpor. V odpore žalovaný uviedol, že nárok žalobcu považuje za neopodstatnený v celom rozsahu, nakoľko existuje splátkový kalendár podpísaný bývalou štatutárkou obce, z čoho podľa žalovaného vyplýva, že nie je so splácaním dlhu v omeškaní. Zároveň uviedol, že žalobca vystavil faktúru za jednotlivé mesiace v roku 2011 v rozpore so zmluvou o nájme a taktiež zákonom o účtovníctve, čo žalobcovi oznámil a tento aj napriek upozorneniu žalovaného neuskutočnil nápravu.

3. Dňa 11.12.2012 konajúci súd uznesením č. k. 2c/74/2012-55, konanie zastavil v časti o zaplatenie sumy 1.842,52 Eur a v prevyšujúcej časti vylúčil vec na samostatné konanie, ktorého predmetom

ostal nárok žalobcu na zaplataenie istiny vo výške 17.924,76 Eur s príslušenstvom a trovami konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť vo výroku I. týkajúce sa zastavenia konania dňa 29.1.2013 a vo výroku II. týkajúceho sa vylúčenia veci na samostatné konanie, zo dňa 11.1.2013.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.2.2012, zmluvou o nájme nebytových priestorov dňa 30.11.2007, faktúrami, výpoveďami žalobcu a žalovaného a zistil tento skutkový stav veci:

5. Žalobca je výlučným vlastníkom administratívnej budovy č. s. 38 na parc. č. 829, k. ú. Somotor, zapísané na LV č. 539 v celosti pod B1, ktorý dňa 30.11.2007 uzavrel so žalovaným zmluvu o nájme nebytového priestoru v zmysle § 3 z. č. 116/1990 Zb., na základe ktorej prenajal žalovanému v predmetnej administratívnej budove nebytové priestory. Nájomná zmluva bola uzavretá na dobu určitú od 1.12.2007 do 30.11.2022. Uvedené nebytové priestory boli prenajaté za účelom poskytovania služieb sociálneho charakteru a bolo dohodnuté mesačné nájomné vo výške 663,88 Eur. Z dôvodu, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z nájomnej zmluvy, žalobca sa žalobou domáhal zaplataenia istiny 20.567,28 Eur spolu s príslušenstvom a trovami konania.

6. Na pojednávaní dňa 11.12.2012 žalobca súdu oznámil, že čiastočne berie návrh späť o zaplataenie časti istiny v sume 1.842,52 Eur , na základe ktorého úkonu súd konanie v časti o zaplataenie sumy 1.842,52 Eur zastavil a v prevyšujúcej časti vylúčil vec na samostatné konanie. Predmetnom vylúčeného konania ostal nárok žalobcu na zaplataenie istiny vo výške 17.924,76 Eur s príslušenstvom a trovami konania.

7. Na pojednávaní dňa 10.2.2014 žalobca opätovne zobral žalobu v časti späť, a to ohľadne uplatneného úroku z omeškania vo výške 9% zo sumy 17.247,88 Eur od 1.1.2012 do zaplataenia, kde po tomto späťvzatí ostal predmetom konania úrok z omeškania vo výške 9% ročne z istiny 15.533,12 Eur za obdobie od 1.1.2012 do zaplataenia. Konajúci súd konanie zastavil v časti o zaplataenie 9% úroku z omeškania zo sumy 1.714,76 Eur od 1.1.2012 do zaplataenia.

8. Na pojednávaní dňa 22.5.2014 žalobca opätovne žiadal pripustiť zmenu žaloby v časti uplatnených úrokov z omeškania. Súd túto zmenu pripustil, a to tak, že žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 18.852,52 Eur od 1.1.2012 do zaplataenia.

9. Žalobca vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 2.11.2016 uviedol, že žalobca je výlučným vlastníkom administratívnej budovy č. s. 38 na parc. č. 829 v k. ú. Somotor, zapísanej na LV č. 539. Žalobca dňa 30.11.2007 uzavrel so žalovaným zmluvu o nájme nebytového priestoru v zmysle § 3 z. č. 116/1990 Zb., na základe ktorej zmluvy boli žalovanému v predmetnej budove poskytnuté nebytové priestory a zároveň aj hnutelné veci. V nájomnej zmluve bola dohodnutá výška nájomného vo výške 663,88 Eur mesačne s tým, že toto nájomné zahŕňalo aj úhrady za služby spojené s užívaním nebytových priestorov. Spolu so zmluvou predložil žalobca aj faktúry za jednotlivé obdobia, a to od 1.9.2008 do 31.10.2011, v ktorých faktúrach bolo vyúčtované nájomné spolu vo výške 20.580,28 Eur, ktoré sa v priebehu konania spresňovalo s tým, že v súčasnosti žalobca trvá na tom, že žalovaný dlhuje žalobcovi na nájmomnom sumu 18.852,52 Eur. Z doposiaľ vykonaného dokazovania nebolo sporné, že tieto nebytové priestory v skutočnosti užíval a v súčasnej dobe aj užíva žalovaný, ktoré sú v súčasnosti prázdne, žalovaný ich nevyužíva, čím žalobcovi vzniká ďalšia škoda a výdavky z dôvodu, že tieto priestory nemôže prenajať inému nájomcovi.

10. Obrana žalovaného spočívala v tom, čo žalovaný aj prezentoval v priebehu konania, že žalobca nesprávne vystavoval faktúry, uvádzal tam nesprávne údaje čo sa týkalo dátumu vyhotovenia a splatnosti týchto faktúr a tieto potom odmietol opraviť, nakoľko finančné prostriedky, ktoré mali byť zaplataené ako nájomné, boli z grantu, ktorý mal žalovaný dostať cestou Košického samosprávneho kraja. Uvedené finančné prostriedky mali byť úzko špecializované na výplatu nájomného a keďže z dôvodu nesprávne vyhotovených faktúr , ktoré boli chybné, toto nájomné nemohlo byť zaplataené. Druhým argumentom, ktorý žalovaný uvádzal vo svoj prospech, bola skutočnosť, že štatutárny zástupca obce ako starosta obce nemal oprávnenie podať takúto žalobu na súd, pretože na to nemal súhlas Obecného zastupiteľstva, a to v zmysle štatútu Obce, ktoré platilo v období uzatvorenia nájomnej zmluvy.

11. Zo strany žalovaného bolo súdu doručené podanie, v ktorom žalovaný na podporu svojich tvrdení žiadal predvolať a vypočuť svedkov, a to bývalú starostku obce ako aj zamestnancov obce. V tejto súvislosti konajúci súd zaviazal žalovaného v zmysle § 253 ods. 1 CSP, a to uznesením č. k. 2c/23/2013-292 zo dňa 7.2.2017, na zloženie preddavku na trovy dôkazov na výsluch svedkov navrhnutých žalovaným vo výške 500,- Eur. Žalovaný uvedenú sumu, ktorá bola preddavkom na trovy dôkazov súdu, v súdom stanovenej lehote nezložil. Preto súd žalovaným navrhované dôkazy, a to výsluch ním uvedených svedkov v podaní doručenom súdu na č.l. 251-267, nevykonal v zmysle § 253 ods. 3 CSP.

12. Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 3.2.2017 uviedol, že je neziskovou organizáciou a že finančné prostriedky za nájom sporných nehnuteľností pochádzali z dotácií, pretože celé fungovanie žalovaného bolo založené na dotáciách a tieto mali byť účelovo určené na nájomné, ktoré podliehali kontrole, ako boli finančné prostriedky vynakladané. Na základe uvedeného žalovaný uviedol, že z tohto dôvodu nebolo možné z jeho strany uhrádzať faktúry, ktoré nemali náležitosti zákona o účtovníctve, pretože nemohli byť vyplatené z týchto účelovo viazaných dotácií. V prípade, ak sa tieto dotácie nevyčerpali, museli byť vrátené poskytovateľovi.

13. Z takto vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca je vlastníkom administratívnej budovy č. s. 38 na parcele č. 829 v k. ú. Somotor, zapísané na LV č. 239. Dňa 30.11.2007 došlo medzi žalobcom a žalovaným k uzavretiu nájomnej zmluvy v zmysle ktorej žalovaný užíval nebytové priestory vo vyššie spomínanej administratívnej budove, ktorej vlastníkom je žalobca, kde bolo dohodnuté nájomné vo výške 663,88 Eur mesačne s tým, že nájomné zahŕňa aj úhradu za služby spojené s užívaním týchto nebytových priestorov. Žalobca predložil súdu celkovo 30 faktúr vystavených žalovanému od 01.09.2008 do 30.10.2011, ktorými žalobca vyúčtoval žalovanému spolu nájomné vo výške 20 580,28 Eur, z čoho časť nájomného bola žalovaným zaplatená a doposiaľ nebolo z jeho strany uhradené nájomné vo výške 18 852,52 Eur, ktoré si žalobca uplatnil žalobou v tomto konaní. Súd mal ďalej za preukázané, že žalovaný ku dňu vyhlásenia rozsudku, dňa 06.04.2017 nepoprel a nepopieral, že nebytové priestory vo vlastníctve obce užíval a užíva a taktiež nepoprel skutočnosť, že tieto vyššie uvedené sumy mu boli vyfakturované. Žalovaný v priebehu konania vo svojej výpovedi uviedol, že je neziskovou organizáciou a že finančné prostriedky za nájom sporných nehnuteľností mu boli poskytované z dotácií, pretože celé fungovanie žalovaného bolo založené na dotáciách, ktoré boli účelovo viazané a vynakladanie týchto dotácií bolo prísne kontrolované a to v zmysle, či boli použité zákonným spôsobom, či boli zákonným spôsobom vyúčtované a preto nemohol žalovaný uhradiť nájomné, pretože faktúry vystavené žalobcom nespĺňali podľa žalovaného zákonom predpísané podmienky a žalovaný musel preto účelovo poskytnuté dotácie, ktoré nevyčerpal a ktoré boli viazané na úhradu nájomného vrátiť poskytovateľovi. Uvedené tvrdenie žalovaný nepodložil žiadnymi listinnými dôkazmi. Ďalším argumentom, ktorý na svoju obranu žalovaný uviedol bola skutočnosť, že starosta obce nebol oprávnený podať žalobu na súd bez predchádzajúceho súhlasu obecného zastupiteľstva v zmysle štatútu, ktorý platil v čase podpísania nájomnej zmluvy. Podľa názoru žalovaného, obec zastúpená starostom obce nebola oprávnená podať takúto žalobu, lebo chýbal predchádzajúci súhlas obecného zastupiteľstva.

14. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že nebolo spochybnené zo strany žalovaného užívanie nebytových priestorov a bolo preukázané, že žalovaný neplatil dohodnuté nájomné, preto súd rozhodol rozsudkom č. k. 2C/23/2013-312 zo dňa 06.04.2017.

15. Dňa 19.06.2017 bolo zo strany žalovaného doručené konajúcemu súdu podanie označené ako odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 2C/23/2013 zo dňa 06.04.2017, ktorým žalovaný žiadal, aby krajský súd ako odvolací súd, zrušil predmetný rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

16. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd rozhodol rozsudkom 11Co/156/2018-415 zo dňa 19.12.2018, ktorým potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu v časti vyhovujúceho výroku, v ktorej bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 18 852,52 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň zrušil rozsudok v časti vyhovujúceho výroku v ktorej bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 18 852,52 Eur od

01.12.2012 do zaplattenia a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

17. V odseku 20 odvolací súd uviedol, že úlohou prvoinštančného súdu bude zabezpečiť si dostatočný skutkový podklad pre ustálenie zročnosti každého z uplatneného mesačného nájomného, pričom nemá opomenúť mať na zreteli nielen dohodu o splatnosti v nájomnej zmluve, ale posúdiť a prípadne vziať do úvahy tiež i dohodu o úhrade, ktorú v prípade jej platnosti je potrebné považovať za kumulatívnu nováciu.

18. Dňa 03.06.2019 bolo zo strany žalobcu konajúcemu súdu doručené podanie v ktorom uviedol, že v bode 20 Krajský súd v Košiciach v rozsudku zo dňa 19.12.2018 sp. zn. 11Co/156/2018 odôvodnil z akého dôvodu zrušil predmetnú časť rozsudku a čo je úlohou prvoinštančného súdu v ďalšom konaní, a to že úlohou prvoinštančného súdu bude zabezpečiť si dostatočný skutkový podklad pre ustálenie zročnosti každého z uplatneného mesačného nájomného a neopomenúť mať na zreteli nielen dohodu o splatnosti nájomnej zmluvy, ale tiež aj dohodu o úhrade, ktorú je potrebné považovať za kumulatívnu nováciu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ustanovenie § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka a taktiež na § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka. Ďalej uviedol, že je nepochybné, že žalovaný za dostal do omeškania s úhradou sumy 18 852,52 Eur, v ktorej časti rozsudok Okresného súdu Trebišov zo dňa 06.04.2017, č. k. 2C/23/2013-312 nadobudol právoplatnosť dňa 23.01.2019. Spornou zostalo iba ustálenie zročnosti každého z uplatneného mesačného nájomného. Žalobca si pôvodne uplatňoval úroky z omeškania od 01.02.2012, nakoľko žalobca berie do úvahy bod 20 rozsudku Krajského súdu v Košiciach a žiadosť žalovaného zo dňa 13.12.2010, ktorou požiadal o umožnenie úhrady záväzku formou splátok, ktorú akceptuje žalobca ako kumulatívnu nováciu. To znamená, že žalobca súhlasil s termínmi zročnosti uvedenými v tejto žiadosti a na základe toho sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou sumy 5 750,-- Eur od 01.11.2012, so sumou 5 750,-- Eur od 01.12.2012 a so sumou 7 352,52 Eur od 01.01.2013. V danom prípade posledná splátka predstavuje zohľadnenie všetkých platieb, ktoré mal realizovať žalovaný a predstavuje posun v termíne zročnosti zohľadňujúc žiadosť z 13.12.2010 a v tomto zmysle žalobca aj žiadal o úpravu petitu žaloby. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na výšku úrokov z omeškania, ktorú určuje Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, kde predmetné nariadenie v § 3 určuje k 31.01.2013 v odseku 1, že výška úrokov z omeškania je o 8 % percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Z priloženého prehľadu úrokových sadzieb zverejnených na internetovej stránke Národnej banky Slovenska vyplýva, že základná úroková sadzba v období od 01.11.2012 do 01.01.2013 činila 0,75 %, kde z uvedeného dôvodu výška úrokov z omeškania takto predstavuje 8,75 % ročne. Na základe vyššie uvedeného preto žalobca uvedeným podaním žiadal súd, aby pripustil zmenu petitu rozsudku a to v znení, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania zo sumy 5 750,-- Eur vo výške 8,75 % ročne od 01.11.2012 až do zaplattenia, zo sumy 5 750,-- Eur vo výške 8,75 % ročne od 01.12.2012 do zaplattenia a zo sumy 7 352,52 Eur vo výške 8,75 % ročne od 01.01.2013 do zaplattenia.

19. V súvislosti s uvedeným podaním, konajúci súd si pripojil spis č. k. 2C/74/2012, kde na č. l. 44 sa nachádzala žiadosť žalovaného o umožnenie úhrady jeho záväzku formou splátok zo dňa 13.12.2010, ktorou žiadal žalobcu o umožnenie úhrady svojho záväzku vo forme splátok a to tak, že prvú splátku vo výške 5 750,-- Eur uhradí do 31.10.2012, druhú splátku vo výške 5 750,-- Eur uhradí do 30.11.2012 a tretiu splátku vo výške 5 747,88 Eur uhradí do 31.12.2012.

20. Dňa 02.09.2019 bolo konajúcemu súdu doručené zo strany žalovaného podanie označené ako vyjadrenie v ktorom uviedol, že z uznesenia Okresného súdu Košice I zo dňa 14.02.2017, č. 778003 vyplýva, že bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného APZ Somotor n. o. v likvidácii a že zároveň za správcu bol ustanovený JUDr. Melánia Burdová, so sídlom Hraničná 2, 040 17 Košice. Zároveň uviedol, že Okresný súd Košice I dňa 27.04.2017 pod číslom 793478 vo veci žalovaného o návrhu na vyhlásenie konkurzu uviedol, že zastavuje konkurzné konanie voči dlžníkovi Agentúra podporovaného zamestnávania Somotor, n. o. v likvidácii so sídlom Agátová 2, 076 35 Somotor, IČO: 35 581 166 pre nedostatok majetku dlžníka. Dňa 30.05.2017 Okresný súd Košice I zastavil konkurzné konanie voči dlžníkovi Agentúra podporovaného zamestnávania Somotor, n. o. v likvidácii, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.05.2017. Ďalej žalovaný uviedol, že medzi základné procesné podmienky, ktoré je súd povinný skúmať po celý čas konania a to aj bez návrhu, je spôsobilosť byť účastníkom konania, teda mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon účastníkom priznáva, resp. ukladá. Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľnou prekážkou konania a je potrebné uviesť, že

žalovaný nemá spôsobilosť byť účastníkom konania v čase rozhodovania, kde poukázal na ustanovenia § 61, 62 CSP.

21. Na pojednávaní konanom dňa 05.09.2019, na ktorom boli prítomní žalobca, jeho právny zástupca a žalovaný, konajúci súd pripustil zmenu petitu v znení tak ako ju navrhol žalobca v podaní doručenom konajúcemu súdu dňa 03.06.2019 a to že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5 750,-- Eur od 01.11.2012 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5 750,-- Eur od 01.12.2012 do zaplataenia, úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7 352,52 Eur od 01.01.2013 do zaplataenia, ako aj náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň na pojednávaní bolo stranám konania doručené aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Co/156/2018-415 zo dňa 19.12.2018 a bola im daná lehota 20 dní, aby sa k nemu vyjadrili.

22. Dňa 19.09.2019 bolo konajúcemu súdu zo strany žalobcu doručené podanie, v ktorom žalobca uviedol, že uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 14.02.2017 bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného a zároveň bol ustanovený správca. V obchodnom vestníku č. 85/2017 vydaného dňa 04.05.2017 pod číslom K009776 k sp. zn. 30K/2/2017 bolo zverejnené uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 27.04.2017. V zmysle tohto uznesenia sa zastavilo konkurzné konanie voči dlžníkovi Agentúra podporovaného zamestnávania Somotor, n. o. v likvidácii, IČO: 35 581 166, so sídlom Agátová 2, 076 35 Somotor pre nedostatok majetku dlžníka. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.05.2017. V zmysle § 17 ods. 7 Zákona č. 213/1997 Zb. o neziskových organizáciách, na zrušenie a zánik neziskovej organizácie sa primerane použijú ustanovenia Obchodného zákonníka o zrušení a zániku obchodných spoločností /§ 68 - § 75 Obchodného zákonníka/, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 68 ods. 4 Obchodného zákonníka, ak návrh na vyhlásenie konkurzu bol zamietnutý pre nedostatok majetku, vykoná súd na základe právoplatného rozhodnutia výmaz spoločnosti z obchodného registra. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, po dátume 23.05.2017 malo dôjsť k výmazu vyššie uvedenej neziskovej organizácie z registra neziskových organizácií. Z registra neziskových organizácií zverejnenom na internetovej stránke Ministerstva vnútra SR bolo zistené, že k výmazu predmetnej neziskovej organizácie nedošlo. Na základe uvedenej skutočnosti sa žalobca listom zo dňa 28.06.2017 obrátil na Okresný úrad Košice, odbor všeobecnej vnútornej správy, ktorý odpoveďou zo dňa 10.07.2017 pod číslom OU-KE-OVVS1-2017/030820 oznámil, že okresný úrad neobdržal návrh na výmaz žalovaného z registra podaný likvidátorom a z uvedeného dôvodu je táto nezisková organizácia naďalej zapísaná v registri neziskových organizácií. Ďalej uviedol, že nakoľko žalovaný bol v likvidácii a návrh na výmaz z registra mal podať likvidátor a tento si svoju povinnosť nesplnil, naďalej je nezisková organizácia zapísaná v registri. V zmysle uvedeného je žalobca preto toho názoru, že Okresný úrad Košice, odbor všeobecnej vnútornej správy mal začať konanie o výmaz z úradnej moci, akonáhle sa dozvedel o týchto skutočnostiach, aby zápis v registri bol v súlade s realitou. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný naďalej má spôsobilosť na práva a povinnosti a naďalej má aj procesnú spôsobilosť. V tomto štádiu je v jeho mene oprávnený konať likvidátor. Zastavenie sporu za daného stavu podľa názoru žalobcu neprichádza do úvahy a zastaviť spor môže súd iba v prípade, že likvidátor zapísaný v registri neziskových organizácií podá návrh na výmaz z registra, dôjde k právoplatnému výmazu a týmto okamihom stráca žalovaný svoju procesnú spôsobilosť.

23. Žiadosťou zo dňa 05.02.2020 konajúci súd žiadal Okresný úrad Košice, odbor všeobecnej vnútornej správy, aby mu v lehote 15 dní oznámil, či prebieha, resp. neprebieha konanie o výmazu z registra neziskových organizácií u žalovaného Agentúra podporovaného zamestnávania Somotor, n. o. v likvidácii, IČO: 35 581 166, so sídlom Agátová 2, 076 35 Somotor. Konajúcemu súdu bola zo strany Okresného úradu Košice, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie správne, štátneho občianstva a matrík, Komenského 52, 041 26 Košice, doručená odpoveď, kde Okresný úrad Košice uviedol, že ako registrový úrad postupuje pri zániku a likvidácii podľa § 17 Zákona č. 213/1997 Zb. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecné prospešné služby v spojitosti s ustanovením § 68 - § 75 Obchodného zákonníka. Podľa § 75 ods. 5 Obchodného zákonníka, do 90 dní po schválení účtovnej závierky, konečnej správy o priebehu likvidácie a návrhu na rozdelenie likvidačného zostatku podá likvidátor registrovému súdu návrh na výmaz spoločnosti z obchodného registra. Nakoľko registrovému úradu nebol doručený v zmysle vyššie citovaného ustanovenia návrh likvidátora na výmaz neziskovej organizácie z registra, konanie vo veci výmazu predmetnej neziskovej organizácie z registra neziskových organizácií poskytujúcich všeobecné prospešné služby ku dňu 14.02.2020 neprebieha.

24. Dňa 25.02.2020 bolo zo strany žalovaného konajúcemu súdu doručené vyjadrenie, v ktorom žalovaný uviedol, že organizácia nemá procesnú spôsobilosť odo dňa 23.05.2017 priamo zo zákona, v zmysle Zákona č. 213/1997 Zb. z 02.07.1997 o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecné prospešné služby.

25. Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k tomuto právnomu záveru:

26. Podľa § 149 CSP Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

27. Podľa § 153 ods. 1 CSP Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

28. Podľa § 154 CSP Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

29. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespľnil, je v omeškaní. ak ho nespľní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť. Ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj jednotlivých plnení.

30. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky zo omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že žalobca je vlastníkom administratívnej budovy č. s. 38 na parcele č. 829 v k. ú. Somotor zapísanej na LV č. 239. Dňa 30.11.2007 došlo medzi žalobcom a žalovaným k uzavretiu nájomnej zmluvy v zmysle ktorej žalovaný užíval nebytové priestory vo vyššie spomínanej administratívnej budove, ktorej vlastníkom je žalobca, kde bolo dohodnuté nájomné vo výške 663,88 Eur mesačne s tým, že nájomné zahŕňa aj úhradu za služby spojené s užívaním týchto nebytových priestorov. Žalobca predložil súdu celkovo 30 faktúr vystavených žalovanému od 01.09.2008 do 30.10.2011, ktorými žalobca vyúčtoval žalovanému spolu nájomné vo výške 20 580,28 Eur, z čoho časť nájomného bola žalovaným zaplatená a doposiaľ nebolo z jeho strany uhradené nájomné vo výške 18 852,52 Eur, ktoré si žalobca uplatnil žalobou v tomto konaní. Konajúci súd na základe vykonaného dokazovania rozhodol rozsudkom 2C/23/2013-312 zo dňa 06.04.2017, ktorým zaviazal žalovaného na úhradu sumy 18 852,52 Eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 18 852,52 Eur od 01.02.2012 do zaplatenia. Z dôvodu odvolania žalovaného, o odvolaní rozhodoval Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd, ktorý rozsudkom 11Co/156/2018-415 zo dňa 19.12.2018 potvrdil rozsudok prvoinštancného súdu v časti vyhovujúceho výroku, v ktorej bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 18 852,52 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v ktorej časti rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.01.2019 a zároveň zrušil rozsudok v časti vyhovujúceho výroku, v ktorej bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 18 852,52 Eur od 01.02.2012 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dňa 03.06.2019 bolo zo strany žalobcu doručené konajúcemu súdu podanie, ktorým žalobca žiadal, aby súd pripustil zmenu petitu a to tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia. Konajúci súd na pojednávaní konanom dňa 05.09.2019 pripustil zmenu petitu v uvedenom znení, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

32. Súd má za preukázané, že žalovaný do dnešného dňa nepoprel a nepopieral, že nebytové priestory vo vlastníctve obce užíval a užíva a taktiež nepoprel skutočnosť, že tieto sumy mu boli fakturované. Súd mal jednoznačne preukázané a je nepochybné, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou sumy 18 852,52 Eur, v ktorej časti rozsudok Okresného súdu Trebišov zo dňa 06.04.2017, č. k. 2C/23/2013-312 nadobudol právoplatnosť 23.01.2019 a spornou zostalo iba ustálenie zročnosti každého z uplatneného mesačného nájomného. Tuná súd poukazuje na žiadosť žalovaného zo dňa 13.12.2010, ktorým požiadal o umožnenie úhrady záväzku formou splátok, ktorú žalobca akceptoval ako kumulatívnu nováciu, to

znamená, že súhlasil s termínmi zročnosti uvedenými v tejto žiadosti a preto sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou sumy 5 750,-- Eur od 01.11.2012, so sumou 5 750,-- Eur od 01.12.2012 a so sumou 7 352,52 Eur od 01.01.2013, čo mal konajúci súd jednoznačne preukázané z pripojeného spisu č. 2C/74/2012 vedeného na Okresnom súde Trebišov, kde na č. l. 44 predmetného spisu sa nachádza žiadosť o umožnenie úhrady záväzku žalovaného formou splátok, kde žalovaný žiadal o umožnenie úhrady záväzku formou splátok vo vyššie uvedených termínoch.

33. Podľa § 68 ods. 1 Obchodného zákonníka, spoločnosť zaniká ku dňu výmazu z obchodného registra, ak tento zákon neustanovuje inak.

34. Podľa § 68 ods. 4 Obchodného zákonníka, ak po ukončení konkurzného konania zostane majetok spoločnosti, vykoná sa jej likvidácia. Ak po ukončení konkurzného konania nezostane spoločnosti žiaden majetok alebo ak bol konkurz zrušený z dôvodu, že majetok úpadcu nestačí na úhradu výdavkov a odmenu správcu konkurznej podstaty, alebo ak návrh na vyhlásenie konkurzu bol zamietnutý pre nedostatok majetku, alebo ak bolo konkurzné konanie zastavené pre nedostatok majetku alebo ak bol konkurz zrušený pre nedostatok majetku, vykoná súd na základe právoplatného rozhodnutia výmaz spoločnosti z obchodného registra.

35. Podľa § 75 ods. 5 Obchodného zákonníka, do 90 dní po schválení účtovnej závierky, konečnej správy o priebehu likvidácie a návrhu na rozdelenie likvidačného zostatku podá likvidátor registrovanému súd návrh na výmaz spoločnosti z Obchodného registra.

36. Podľa § 17 ods. 7 Zákona č. 213/1997 Zb. o neziskových organizáciách, na zrušenie a na zánik neziskovej organizácie sa primerane použijú ustanovenia Obchodného zákonníka o zrušení a zániku obchodných spoločností /§ 68 - § 75 Obchodného zákonníka/, ak tento zákon neustanovuje inak.

37. Uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 14.02.2017 bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného a zároveň bol ustanovený správca. V obchodnom vestníku č. 85/2017 vydaného dňa 04.05.2017 pod číslom K009776 k sp. zn. 30K/2/2017 bolo zverejnené uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 27.04.2017 v zmysle ktorého sa zastavilo konkurzné konanie voči dlžníkovi Agentúra podporovaného zamestnávania Somotor, n. o. v likvidácii, IČO: 35 581 166, so sídlom Agátová 2, 076 35 Somotor pre nedostatok majetku dlžníka, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.05.2017.

38. Na základe vyššie uvedenej skutočnosti, preto konajúci súd žiadosťou zo dňa 05.02.2020, žiadal Okresný úrad Košice, odbor všeobecnej vnútornej správy, aby oznámil konajúcemu súdu či prebieha, resp. neprebieha konanie o výmaz z registra neziskových organizácií u žalovaného Agentúra podporovaného zamestnávania Somotor, n. o. v likvidácii, IČO: 35 581 166, so sídlom Agátová 2, 076 35 Somotor. Okresný úrad Košice, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie správne, štátneho občianstva a matrik v Košiciach oznámil konajúcemu súdu, že Okresný úrad Košice ako registrový úrad postupuje pri zániku a likvidácii v zmysle ustanovenia § 17 Zákona č. 213/1997 Zb. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecné prospešné služby v spojitosti s ustanoveniami § 68 - § 75 Obchodného zákonníka, kde v zmysle podľa § 75 ods. 5 Obchodného zákonníka do 90 dní po schválení účtovnej závierky, konečnej správy o priebehu likvidácie a návrhu na rozdelenie likvidačného zostatku podá likvidátor registrovanému súdu návrh na výmaz spoločnosti z obchodného registra. Nakoľko registrovanému úradu nebol doručený v zmysle vyššie citovaného ustanovenia návrh likvidátora na výmaz neziskovej organizácie z registra, konanie vo veci výmazu predmetnej neziskovej organizácie z registra neziskových organizácií poskytujúcich všeobecné prospešné služby ku dňu podania uvedenej správy neprebiehalo.

39. Z ustanovenia § 68 Obchodného zákonníka vyplýva, že zánik spoločnosti podobne ako jej vznik je viacstupňový. Spoločnosť musí byť najskôr zrušená a po zrušení spoločnosti nasleduje likvidácia s výnimkou prípadov, keď zákon likvidáciu nevyžaduje. Až po tomto postupe môže byť spoločnosť vymazaná z Obchodného registra, ktorý výmaz vykoná registrový súd miestne príslušný podľa sídla spoločnosti, buď na návrh alebo bez návrhu. Spoločnosť zaniká ako právnická osoba až jej výmazom. Do výmazu z obchodného registra aj keď je spoločnosť zrušená a prebieha likvidácia alebo likvidácia už bola vykonaná, je právnickou osobou, ktorá má spôsobilosť byť účastníkom konania a preto môžu byť proti nej vedené súdne alebo iné konania. Z vyššie uvedeného preto konajúcemu súdu vyplýva, že žalovaný naďalej má spôsobilosť na práva a povinnosti a naďalej má aj procesnú spôsobilosť. V tomto

štádiu je v jeho mene oprávnený konať likvidátor. Zastaviť spor môže súd iba v prípade, že likvidátor zapísaný v registri neziskových organizácií podá návrh na výmaz z registra, dôjde k právoplatnému výmazu a týmto okamihom stráca žalovaný svoju procesnú spôsobilosť.

40. Na základe takto vykonaného dokazovania má súd preukázané, že zo strany žalovaného nebolo spochybnené užívanie nebytových priestorov, bolo preukázané, že žalovaný neplatil dohodnuté nájomné, preto na základe žiadosti o umožnenie úhrady žalovaného záväzku formou splátok zo dňa 13.12.2010, súd považuje ako kumulatívnu nováciu a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

41. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Podľa § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

45. O trovách konania rozhodol súd v zmysle vyššie uvedených a citovaných zákonných ustanovení CSP a keďže mal žalobca v konaní plný úspech, súd mu priznal náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.